

Ըղտաւ և զգիտախուլւն Կուրիոս և զԵլամիլլոս
Օգտաւէտըս գործեաց 'ի գուպարաց ճակատամարտ՝
Դըժպըհի աղքատութիւն և հայրենի անդ. վիճակեալ,
Զայդ և պատշաճ բնակարան :
Աճէ 'ի սփիւռ մեծածիգ՝ զերդ ծառ զանխուլ 'ի պահու՝
Հըռչակ անուան Մարկելեայ. և ասող Յուլեան լուսապայծառ
Փայլէ 'ի բնաւըս շողշողուն, որգունակ ինք և լուսին
Յատենղախումբն 'ի կաճառ :
Հայր և պահապան և խնամակալ մարդկան գրոհի,
Ո՛վ Զըրուանայ դու ծընունդ, քեզ 'ի բախտէն հաւատացեալ
Հոգ խնամայ կեսարու մեծի, հըգօր դու իշխեսցես,
Լիցի կեսար քեզ երկրորդ :
Նա թէ զդարթեալ ըսպառնալիցս 'ի մարտ ընդդէմ Լատիոնի
Ըզնըւածեալն արդարացի յաղթանակաւ վանեսցէ,
Եւ կամ բնաւ թէ տիրեսցէ ազգացն Հընդկաց և Սերայ
ՅԱրեւելից անդր 'ի մարդ,
Ի վայր քան զքեզ՝ արվարութեամբ վարեսցէ զլայն տիեզերս.
Իսկ դու զՈլիմբոս որտապոյ ահեղ կառօք սարսնեսցես,
Եւ զահագին կայծակունսդ արձակեսցես 'ի բարձանց
Ի պիղծ մայրիսն անտառաց :

Թարգմանեաց
Հ. ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ ԹՈՐՈՍԵԱՆ

ՈՂԱՐՄՈՒԹԵԱՆ ՀՐԵՇՏԱԿԸ

Այդ ինչ Հրեշտակ հերմակ թեով
Որ 'ի յերկնից առ մեզ կու գայ
Լի շնորհքով, փայլուն դէմքով. —
Նա՛ ամենուն վերայ զըթայ,
Զամէնք զըգուէ երկնախընամ. —
Դա՛ Հրեշտակն է ողորմութեան :

Լեռներ, ձորեր կլտրէ, կ'անցնի
Հանելով մօտ անճար խեղճի,
Աւատ ձեռքով կու տայ ոսկի,
Շըրթունքներէն մեղրը կաթի :
Աստուածակիր ու մեծ հոգւով
Մեր ամենուս վերայ հըսկէ,
Սըրտմաշ հոգերս գուշակելով
Խուլ հառաչանք մեր նա լըսէ :

Այդ ինչ Հրեշտակ հերմակ թեով
Որ 'ի յերկնից առ մեզ կու գայ,
Լի շնորհքով փայլուն դէմքով, —
Նա՛ ամենուն վերայ զըթայ,
Զամէնք զըգուէ երկնախընամ. —
Դա՛ Հրեշտակն է ողորմութեան :

Լալագին մար, ցըրտհար տըղուն,
Եւ անկողին բնկած ծերուն
Նա կը զըտնէ տունն, կը տանի
Ըզգեստ, հաւիկ և փառելի :

Համբուն վերայ ընկածներուն՝
Զեռք օգնութեան կ'երկընցընէ,
Փոխան պաղ ցուրտ խըրատներու
Յայս զըթութեան կը ներշնչէ :

Այդ ինչ Հրեշտակ հերմակ թեով
Որ 'ի յերկնից առ մեզ կու գայ
Լի շնորհքով, փայլուն դէմքով. —
Նա՛ ամենուն վերայ զըթայ,
Զամէնք զըգուէ երկնախընամ. —
Դա՛ Հրեշտակն է ողորմութեան :

Հոգած հոգւով՝ նա ամենուն
Յետնութեան առատ հացի,
Կու տայ խըրատ վարանելոյն
Որ յուսահատ չըկորսուի :
Կորովալից նորա խօսքեր
Կը փարատեն զամեն վշտեր,
Մըխիթարուած գոհ կը լինին
Հոգին մարդոյ, միտք, սիրտ, մարմին :

Այդ ինչ Հրեշտակ հերմակ թեով
Որ 'ի յերկնից առ մեզ կու գայ
Լի շնորհքով, փայլուն դէմքով. —
Նա՛ ամենուն վերայ զըթայ,
Զամէնք զըգուէ երկնախընամ. —
Դա՛ Հրեշտակն է ողորմութեան :